

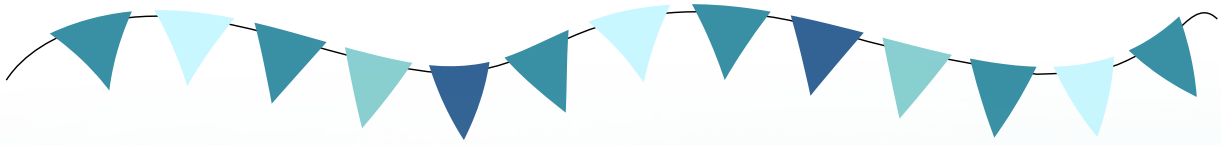

תפילת

יום העצמאות

טעון גניזה

פוק ק"ז

וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: **כג** יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת עָשִׂי מְלֶאכֶה בְּמִים רַבִּים: **כד** הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וּנְפִלְאוֹתָיו בַּמַּצּוֹלָה: **כה** וַיֹּאמְרוּ וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתִּרְוַמֶם גְּלִיו: **כו** יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוּגַג: **כז** יַחֲוּגוּ וַיִּנּוּעוּ כְּשֹׁכֹר וְכָל־חֲכָמָתָם תִּתְבַּלַּע: **כח** וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם וּמִמַּצּוֹקֵיהֶם יוֹצִיאֵם: **כט** יִקַּם סְעָרָה לְדַמְמָה וַיִּחְשׂוּ גְלִיהֶם: **ל** וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנְחַם אֶל־מַחֲזוֹ חֲפָצָם: **לא** יוֹדוּ לִיְהוָה חֲסִדּוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם: **לב** וַיִּרְוַמְמוּהוּ בַקְּהֹל־עַם וּבְמוֹשֵׁב זִקְנִים יִהְלֹוהוּ: **לג** יִשְׁם נְהוֹת לַמִּדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן: **לד** אַרְץ פְּרִי לַמִּלְחָה מִרְעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ: **לה** יִשְׁם מִדְבָּר לְאֲגַם־מַיִם וְאַרְץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם: **לו** וַיּוֹשֵׁב שָׁם רַעֲבִים וַיִּכּוֹנְנוּ עִיר מוֹשֵׁב: **לז** וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כְרָמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה: **לח** וַיִּבְרַכְם וַיִּרְבוּ מְאֹד וּבְהִמָּתֵם לֹא יִמְעִיט: **לט** וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחוּ מֵעַצֵּר רָעָה וַיִּגּוֹן: **מ** שִׁפְךָ בּוֹז עַל־נְדִיבִים וַיִּתְעַם בְּתוֹהוּ לֹא־דָרְךָ: **מא** וַיִּשְׁגַּב אַבְיוֹן מֵעוֹנֵי וַיִּשְׁם כְּצֶאֱן מִשְׁפָּחוֹת: **מב** יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ: **מג** מִיַּחְכָּם וַיִּשְׁמְרֵ־אֱלֹה וַיִּתְבוּנְנוּ חֲסִדֵי יְהוָה:

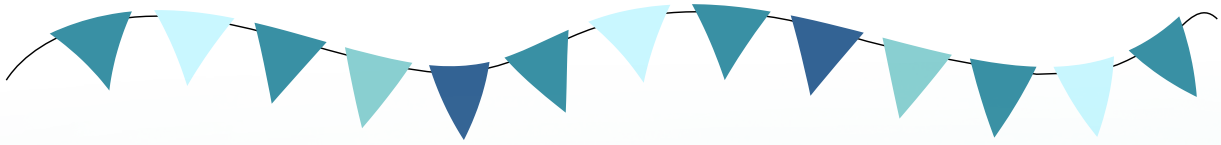
א הָדוּ לִיְהוָה כִּי־טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: **ב** יֹאמְרוּ גְאוּלַי יְהוָה אֲשֶׁר גָּאֵלָם מִיַּד־צָר: **ג** וּמִאֲרָצוֹת קִבְצָם מִמִּזְרַח וּמִמְעַרְב מִצָּפוֹן וּמִיָּם: **ד** תַּעֲוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרָךְ עִיר מוֹשֵׁב לֹא מִצְאוּ: **ה** רַעֲבִים גַּם־צִמְאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטֵּף: **ו** וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם: **ז** וַיִּדְרִיכֶם בְּדָרָךְ יִשְׁרָה לְלַכַּת אֶל־עִיר מוֹשֵׁב: **ח** יוֹדוּ לִיְהוָה חֲסִדּוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם: **ט** כִּי־הִשְׁבִּיעַ נַפְשׁ שׁוֹקֵקָה וּנְפֶשׁ רַעֲבָה מִלֹּא־טוֹב: **י** יִשְׁבִּי הַשֶּׁף וְצַלְמוֹת אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרִזָּל: **יא** כִּי־הִמְרוּ אִמְרֵי־אֵל וַעֲצַת עֲלִיוֹן נֶאֱצוּ: **יב** וַיִּכְנַע בְּעַמְל לִבָּם כְּשֶׁלוּ וְאִין עֲזָר: **יג** וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: **יד** יוֹצִיאֵם מִחֹשֶׁךְ וְצַלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתַּק: **טו** יוֹדוּ לִיְהוָה חֲסִדּוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם: **טז** כִּי־שִׁבַר דָּלְתוֹת נִחַשְׁתָּ וּבְרִיחֵי בְרִזָּל גִּדַּע: **יז** אֲוֹלִים מִדָּרָךְ פִּשְׁעָם וּמַעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנוּ: **יח** כֹּל־אֲכַל תִּתְעַב נַפְשָׁם וַיִּגִּיעוּ עַד־שַׁעֲרֵי מוֹת: **יט** וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: **כ** יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: **כא** יוֹדוּ לִיְהוָה חֲסִדּוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם: **כב**

פוק צ"ח

א מִזְמוֹר שִׁירוֹ לִיְהוָה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לוֹ יְמִינוּ וַזְרוּעַ קִדְשׁוֹ: **ב** הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלַה צְדָקָתוֹ: **ג** זָכַר חֲסִדּוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל־אֲפָסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: **ד** הָרִיעוּ לִיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ פָּצְחוּ וְרִנְנוּ וְזָמְרוּ: **ה** זָמְרוּ לִיְהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זָמְרָה: **ו** בְּחִצְצָרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה: **ז** יַרְעֵם הַיָּם וּמִלֹּא תִבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָהּ: **ח** נְהוֹרוֹת יִמְחָאוּ־כֶף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ: **ט** לְפָנֵי־יְהוָה כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִבֵּל בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

פוק צ"ז

א יְהוָה מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אִיִּים רַבִּים: **ב** עָנָן וְעַרְפֶּל סִבִּיבּוֹ צִדֵּק וּמִשְׁפָּט מְכוּן כְּסָאוֹ: **ג** אֵשׁ לְפָנָיו תִּלְךָ וְתִלְהֹט סִבִּיב צָרִיו: **ד** הָאִירוּ בְרִקְיוֹ תִבֵּל רָאֲתָה וְתַחַל הָאָרֶץ: **ה** הָרִים כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלְּפָנֵי יְהוָה מִלְּפָנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: **ו** הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צְדָקוֹ וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: **ז** יִבְשׂוּ כָל־עַבְדֵי־פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בְּאֵלִילִים הַשֹּׁתְחוּ־לוֹ כָּל־אֱלֹהִים: **ח** שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה: **ט** כִּי־אָתָּה יְהוָה עֲלִיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ מָאֵד נַעֲלִיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים: **י** אַהֲבֵי יְהוָה שְׁנָאוּ רַע שִׁמְר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם: **יא** אִוֹר זָרַע לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל שִׁמְחָה: **יב** שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בִּיְהוָה וְהוֹדוּ לְזָכַר קִדְשׁוֹ:

החזן והקהל שרים ואומרים פסוק ופסוק

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו
 ימין ושמאל תפרוץ, ואת יהוה תעריצי,
 על יד איש בן פרצי, ונשמחה ונגילה:
זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו

התעוררי, התעוררי, כי בא אורח קומי אורי,
 עורי עורי שיר דברי, כבוד יהוה עליך נגלה:

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו
 לא תבושי ולא תכלמי, מה תשתוחחי ומה
 תהמי, בך יחסו עניי עמי, ונבנתה עיר על תלה:

תפילת ערבית

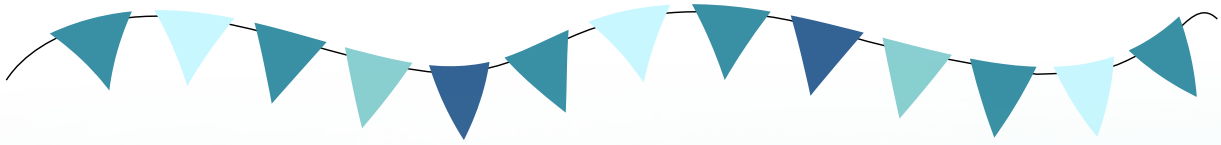
והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
 מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
 ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם. ונתתי מטר
 ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך
 ותירשך ויצהרה. ונתתי עשב בשדה לבהמתך
 ואכלת ושבעת. השמרו לכם פן יפתה לבבכם
 וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם. וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים
 ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה
 ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה
 נתן לכם. ושמרתם את דברי אלה על לבבכם
 ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם
 והיו לטוטפת בין עיניכם. ולמדתם אתם את
 בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
 ובשכבך ובקומך. וכתבתם על מזוזות ביתך
 ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
 האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם
 כימי השמים על הארץ:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר
 בדברו מעריב ערבים, בחכמה פותח שערים,
 ובתבונה משנה עתים, ומחליף את הזמנים,
 ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע,
 כרצונו. בורא יומם ולילה, גולל אור מפני השף
 וחשך מפני אור, ומעביר יום ומביא לילה,
 ומבדיל בין יום ובין לילה. יהוה צבאות שמו.
 אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד:
 ברוך אתה יהוה, המעריב ערבים:

אהבה רבה (אהבת עולם) בית ישראל עמך
 אהבת, תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו
 למדת. על כן יהוה אלהינו, בשכבנו ובקומנו
 נשים בחקיקה, ונשמח בדברי תלמוד תורתך,
 ובמצותיך לעולם ועד, כי הם חיינו וארץ ימינו,
 ובהם נהגה יומם ולילה. ואהבתך אל תסור
 ממנו לעולמים, ברוך אתה יהוה, אוהב עמו
 ישראל:

ויאמר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על
 כנפי בגדיהם לזרתם ונתנו על ציצת הכנף
 פתיל תכלת. והיה לכם לציצת וראיתם אתו
 וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
 תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
 זנים אחריהם. למען תזכרו ועשיתם את כל
 מצותי והייתם קדשים לאלהיכם. אני יהוה
 אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם : אמת
 החזן חוזר : יהוה אלהיכם אמת:

יחיד אומר: אל מלך נאמן
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
 בלחש: ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:
ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 ובכל מאדך. והיו הדברים האלה אשר אנכי
 מצוה היום על לבבך. ושוננתם לבניך ודברת
 בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך. וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפת
 בין עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

מי כמכה באלים יהוה, מי כמכה נאדר בקדש,
נורא תהלת, עשה פלא: מלכותך ראו בנך
בזקע ים, לפני משה זה אלי ענו ואמרו:
יהוה ימלך לעולם ועד:

ונאמר: כי פדה יהוה את יעקב, וגאלו מיד חזק
ממנו: ברוך אתה יהוה, גאל ישראל:
השכיבנו יהוה אלהינו לשלום, והעמידנו מלכנו
לחיים טובים ולשלום, ופרש עלינו סכת שלומך,
ותקננו בעצה טובה מלפניך, והושיענו מהרה
למען שמך, והגן בעדנו, והסר מעלינו אויב,
דבר, וחרב, ורעב ויגון, והסר שטן מלפנינו
ומאחרינו, ובצל כנפיך תסתירנו, כי אל מלך
חנן ורחום אתה. ושמר צאתנו ובואנו לחיים
טובים ולשלום מעתה ועד עולם. ברוך אתה
יהוה, שומר את עמו ישראל לעד.

ואמונה כל זאת וקיים עלינו, כי הוא יהוה
אלהינו ואין זולתו, ואנחנו ישראל עמו, הפודנו
מיד מלכים, מלכנו הגאלנו מכף כל העריצים,
האל הנפרע לנו מצרינו, המשלם גמול לכל
אויבי נפשנו, העושה גדולות עד אין חקר.
(נסים) ונפלאות עד אין מספר: השם נפשנו
בחיים, ולא נתן למוט ורגלנו, המדריכנו על
במות אויבינו, וירם קרננו על כל שונאינו,
העשה לנו נסים ונקמה בפרעה, אותות
ומופתים באדמת בני חם. המכה בעברתו כל
בכורי מצרים, ויוצא את עמו ישראל מתוכם
לחרות עולם, המעביר בניו בין גזרי ים סוף,
ואת רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע.
וראו בניו גבורתו, שבחו והודו לשמו, ומלכותו
ברצון קבלו עליהם. משה ובני ישראל, לך ענו
שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם.

החזן אומר חצי קדיש:

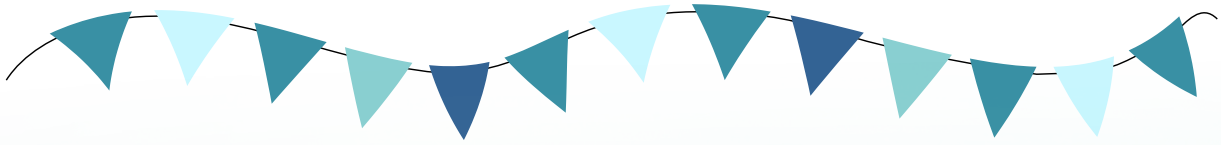
יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב
משיחה. בחיכון וביומיון ובחי דיכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמיה
רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך. ישתבח. יתפאר. יתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה.
ויתהלל שמה דקדשא, בריה הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא
ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

תפילת לחש

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יהוה, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול,
הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני
בניהם למען שמו, באהבה, מלך עוזר ומושיע ומגן,
ברוך אתה יהוה, מגן אברהם

אתה גבור לעולם, אדני. מחיה מתים אתה, רב להושיע, מוריד הטל,
מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים,
ומקים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה,
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יהוה, מחיה המתים.

אֵתָהּ קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכֹל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֵלָה.
כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ בִּינָה.
חֲנִנֵנוּ מֵאִתְּךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן הַדַּעַת.

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקַרְבָּנוּ מִלְכָּנוּ לְעִבוּדְתְּךָ, וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מִחַל לָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסֵלַח אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חֲנוּן הַמְרַבֵּה לְסֵלַח

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבָנוּ. וּגְאֲלֵנוּ גְאֲלָה שְׁלָמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֹזֵק אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל

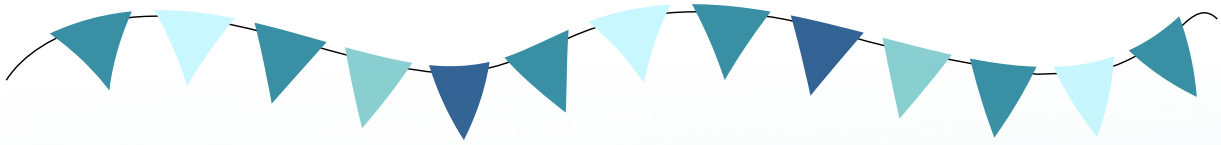
רַפָּאנוּ יְהוָה וְנִרְפָא, הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה, כִּי תִהְלֹתֵנוּ אַתָּה,
וְהַעֲלֵה אֶרְוָה וּמִרְפָּא לְכֹל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכֹל מַכְאוּבֵינוּ וּלְכֹל מַכּוֹתֵינוּ,
רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְכֹל מַכּוֹתֵינוּ, כִּי אֵל רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרַךְ עַלְיֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת. וְאֵת כָּל מִינֵי תִבּוּאָתְךָ לְטוֹבָה.
וְתוֹן בְּקִיץ: בְּרַכָּה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְשִׁבְעֵנו מִטוֹבָה. וּבְרַךְ שְׁנֵתֵנוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה.
כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ, וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵינוּ,
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מִהֲרָה מֵאֲרָבַע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ לְאֶרְצֵנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

הַשִּׁיבֵה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה, וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה. וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה,
וּמִלֶּךְ עַלְיֵנוּ מִהֲרָה אַתָּה יְהוָה לְבִדְדָה, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְצַדִּיקוֹנוּ בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט

וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הַמִּינִים כְּרָגַע יֵאבְדוּ, וְכָל אוֹיְבֵי עַמְּךָ מִהֲרָה יִכָּרְתוּ,
וְהַזִּידִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגֹר וְתִכְלֵם וְתִשְׁפִּילֵם וְתִכְנִיעֵם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זֵדִים

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני שארית עמך בית ישראל ועל פלטת בית סופריהם
ועל גרי הצדק ועלינו, יהמו נא רחמיך יהוה אלהינו, ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת,
ושים חלקנו עמם, ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו, ועל חסדך הגדול באמת ובתמים נשענו.
ברוך אתה יהוה, משען ומבטח לצדיקים

ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכן בתוכה כאשר דברת, ובנה אותה בקרוב בימינו,
וכסא דוד עבדך, מהרה לתוכה תכין, ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים
את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך.
כי לישועתך קוינו כל היום. (ומצפים לך לישועה).
ברוך אתה יהוה, מצמיח קרן ישועה

אב הרחמן שמע קולנו יהוה אלהינו, חוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו,
כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך מלכנו, ריקם אל תשיבנו.
חננו ועננו ושמע תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה, ברוך אתה יהוה, שומע תפלה

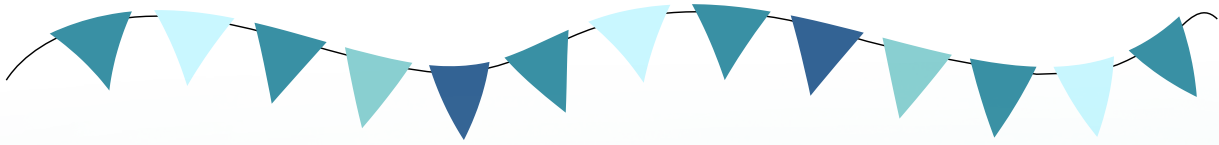
רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל, ולתפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם
מהרה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחזינה עינינו בשובך לציון
ברחמים. ברוך אתה יהוה, המחזיר שכירתו לציון:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד, צורנו צור חיינו ומגן
ישענו אתה הוא לדר ודר. נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידיך, ועל נשמותינו הפקודות
לך, ועל נסיה שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל עת, ערב ופקר וצרהים. הטוב, כי לא
כלו רחמיך, המרחם, כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קוינו לך

ועל כלם תברך ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו תמיד לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה:
ויהללו ויברכו את שמך הגדול, באמת, לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב.
ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ולך נאה להודות

שים שלום טובה וברכה, חיים, חן וחסד, ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך.
ברכנו אבינו, כלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו, תורת חיים, ואהבת חסד,
וצדקה וברכה ורחמים, ומיים ושלוש. (וכל טוב) וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל
בכל עת ובכל שעה ברב עז שלום ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי

אלהי. נצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי

בתורתך. ואחרי מצותיך תרדף נפשי. וכל הקמים והחושבים עלי לרעה.
מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:
עשה שלום במרומוי. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן
יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה בימינו.
ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות
וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים. כימי עולם וכשנים קדמוניות

יש נוהגים לומר ביום העצמאות הלל בשם ומלכות גם בערב

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את ההלל:

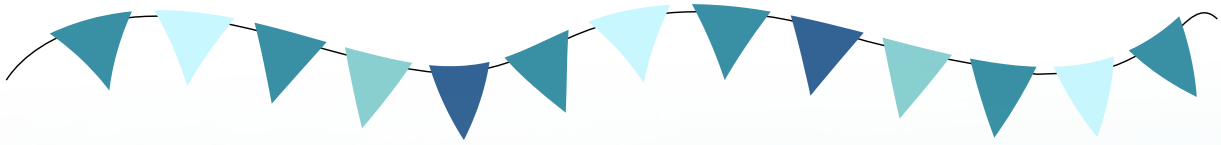
כמוהם, יהיו עשיהם-- כל אשר-בטח בהם
ישראל, בטח ביהוה; עזרם ומגנם הוא בית אהרן,
בטחו ביהוה; עזרם ומגנם הוא יראי יהוה, בטחו
ביהוה; עזרם ומגנם הוא יהוה, זכרנו יברך:
יברך, את-בית ישראל; יברך, את-בית אהרן.
יברך, יראי יהוה-- הקטנים, עם-הגדלים יסף
יהוה עליכם; עליכם, ועל בניכם ברוכים אתם,
ליהוה-- עשה, שמים וארץ השמים שמים,
ליהוה; והארץ, נתן לבני-אדם לא המתים,
יהללו-יה; ולא, כל-ירדי דומה
ואנחנו, נברך יה-- מעתה ועד-עולם הללו-יה:

אהבתי, כי-ישמע יהוה-- את-קולי, תחנוני
כי-הטה אָזְנו לי; ובימי אקרא אפפוני,
חבלי-מות--ומצרי שאול מצאוני; צרה ויגון
אמצא ובשם-יהוה אקרא: אנה יהוה, מלטה
נפשי חנון יהוה וצדיק; ואלהינו מרחם שמר
פתאים יהוה; דלתי, ולי יהושיע שובי נפשי,
למנוחיכי: כי-יהוה, גמל עליכי כי חלצת
נפשי, ממות:את-עיני מן-דמעה; את-רגלי מדחי
אתהלק, לפני יהוה-- בארצות, החיים האמנותי,
כי אדבר; אני, עניתי מאד אני, אמרתי בחפזי:
כל-האדם כזב מה-אשיב ליהוה-- כל-תגמולוהי

הללו יה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה.
יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם ממזרח
שמש עד מבואו מהלל שם יהוה רם על כל
גוים יהוה על השמים כבודו מי כיהוה אלהינו
המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ
מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיבי
עם נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית
אם הבנים שמחה הללו יה

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז היתה
יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו הים ראה וינס
הירדן ישב לאחור ההרים רקדו כאילים גבעות
כבני צאן מה לה הים כי תנוס הירדן תסב לאחור
ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן מלפני
אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב ההפכי הצור
אגם מים חלמיש למעינו מים

לא לנו יהוה, לא-לנו: כי-לשמך, תן כבוד--על-
חסדך, על-אמתך למה, יאמרו הגוים: איה-נא,
אלהיהם ואלהינו בשמים-- כל אשר-חפץ עשה
עצביהם, כסף וזהב; מעשה, ידי אדם פה-להם,
ולא ידברו; עינים להם, ולא יראו אַזְנִים להם,
ולא ישמעו; אף להם, ולא יריחון ידיהם, ולא
ימישון--רגליהם, ולא יהלכו; לא-יהגו, בגרונם

קוראים כל פסוק פעמיים
אודך כי עניתני ותהי לי לישועה
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה
מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו
זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו

חוזרים אחרי החזן
 אנא יהוה הושיעה נא
 אנא יהוה הושיעה נא.
 אנא יהוה הצליחה נא
 אנא יהוה הצליחה נא.

קוראים כל פסוק פעמים
 ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה
 ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה
 אל יהוה ויאָר לנו אָסרו חג בעבתיים עד קרנות
 המזבח

אל יהוה ויאָר לנו אָסרו חג בעבתיים עד קרנות המזבח
 אלי אתה ואודך אלהי ארומקך
 אלי אתה ואודך אלהי ארומקך
 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו

יהללוך יי אלהינו על כל מעשיך. וחסידיך
 צדיקים עושי רצונך. וכל עמך בית ישראל.
 ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו וירוממו
 ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו תמיד.
 כי לך טוב להודות. ולשמך נאה לזמר. כי מעולם
 ועד עולם אתה אל:
 ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות:

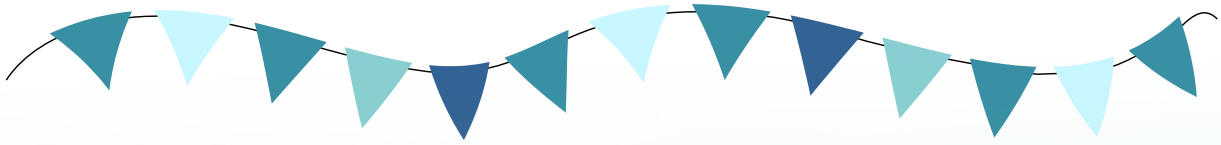
עלי כוס-ישועות אשא; ובשם יהוה אקרא נדרי,
 ליהוה אשלם; נגדה-נא, לכל-עמו יקר, בעיני
 יהוה-- המותה, לחסידיו אנה יהוה, כי-אני
 עבדך: אני-עבדך, בן-אמתך; פתחת, למוסרי.
 לך-אזבת, זבח תודה; ובשם יהוה אקרא נדרי,
 ליהוה אשלם; נגדה-נא, לכל-עמו בחצרות, בית
 יהוה-- בתוככי ירושלים:
 הללו-יה.

הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים
כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללו יה:

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו.
 יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו
 יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו.
 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו.

מן-המצר, קראתי יה; ענני במרחב יה
 יהוה לי, לא אירא; מה-יעשה לי אדם
 יהוה לי, בעזרי; ואני, אראה בשנאי
 טוב, לחסות ביהוה-- מבטח, באדם
 טוב, לחסות ביהוה-- מבטח, בנדיבים
 כל-גוים סבבוני; בשם יהוה, כי אמילם
 סבוני גם-סבבוני; בשם יהוה, כי אמילם
 סבוני כדבורים-- דעכו, כאש קוצים;
 בשם יהוה, כי אמילם.

דחה דחיתני לנפל; ויהוה עזרני
 עזי וזמרת יה; ויהי-לי, לישועה
 קול, רנה וישועה-- באהלי צדיקים;
 ימין יהוה, עשה חיל
 ימין יהוה, רוממה; ימין יהוה, עשה חיל
 לא-אמות כי-אחיה; ואספר, מעשי יה
 יסר יסרני יה; ולמות, לא נתנני
 פתחו-לי שערי-צדק; אבא-בם, אודה יה
 זה-השער ליהוה; צדיקים, יבאו בו.

החזן אומר קדיש

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרוקנה, ויקרב משיחה. בחיזון וביומיון
ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.
הא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתעדר. ויתעלה. ויתהלל שמה
דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמין בעלמא, ואמרו אמן:
תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די בשמיא, ואמרו אמן:
הא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
עשה שלום במוקיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

פוחים את ארון הקודש ואומרים פסוק בפסוק

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד.

יהוה הוא האלהים (שלוש פעמים)

הש"ץ אומר והקהל חוזר אחריו:

מי שעשה נסים לאבותינו ולנו וגאל אותנו מעבדות לחרות. הוא יגאל אותנו בקרוב ויקבץ נדחינו
מארבע כנפות הארץ. חברים כל ישראל ונאמר אמן:
וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצרות ונזפרתם לפני יהוה אלהיכם
ונושעתם מאיביכם. וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצרות על עלתיכם ועל
זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם.

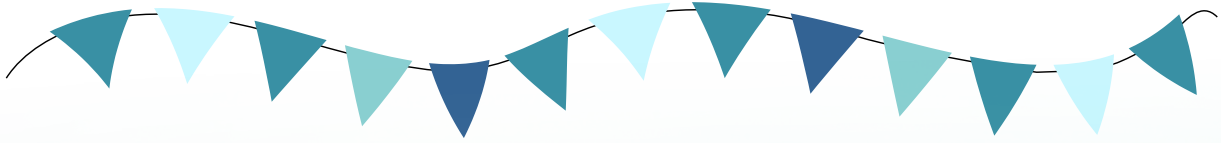
תוקעים תקיעה גדולה, ואומרים בכל רם:

יהי רצון מלפניך ה' אלוהינו ואלוקי אבותינו, שכשם שזכינו לאתחלתא דגאולה,
כן נזכה לשמוע קול שופר של משיח צדקנו במהרה בימנו.

לשנה הבאה בירושלים הבנויה

שרים במנגינת התקווה

שיר המעלות בשוב ה' את-שיבת ציון היינו כחלמים:
אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם-אלה:
הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמים:
שובה ה' את-שבותנו [שביתנו] כאפיקים בנגב:
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו:
הלוח ילך ובכה נשא משך-הזרע באיבוא ברנה נשא אלמתיו:

ברכת ספירת העומר

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחזקא שם יו"ד ה"י בנא"ו ה"י ביחודא שלים בשם כל ישראל. הנה אנחנו באים לקיים מצות ספירת העמר, כדכתיב וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה, שבע שבתות תמימת תהינה עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום, והקרבתם מנחה חדשה ליי: לתקן את שרשה במקום עליון. לעשות נחת רוח ליוצרינו. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו: יי יגמר בעדי, יי חסדך לעולם, מעשי ידיך אל תרף: אקרא לאלהים עליון, לאל גמר עלי: ואעבר עליך ואראך מתבוטסת בדמיה. ואמר לך בדמיה חיי ואמר לך בדמיה חיי: ברכי נפשי

את יי, יי אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: עטה אור כשלמה. נוטה שמים פריעה:

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העמר.

היום שמונה עשר יום

שהם שני שבועות וארבעה ימים לעומר

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן סלה.

למנצח בנגינת מזמור שיר. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה.

לדעת בארץ דרךך בכל גוים ישועתך. יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם.

ישמחו וינגנו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה.

יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם. ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו.

יברכנו אלהים וייראו אתו כל אפסי ארץ.

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגווי הארצות, ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם, וגורלנו ככל המונם, שהם משתחוים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים, לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא נוטה שמים ויסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד, אמת מלכנו, אפס זולתו. ככתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל לבבך, כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

ועל כן נקנה לך יהוה אלהינו, לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים כרות יכרתו, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמה, להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברה, תשבע כל לשון. לפניה יהוה אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם את על מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד. ככתוב בתורתך: יהוה ימלך לעלם ועד: ונאמר: והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

היתומים אומרים קדיש

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרוקנה, ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר.
וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקָדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא (בְּעֵשִׂי"ת וּלְעֵלְא מְכָל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא,
תְּשַׁבְּחַתָּא וְנִחְמַתָּא, דְאָמִירָן בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בְּעֵשִׂי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

מסיימים בשירת אני מאמין

אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח
ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא